

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการประกอบโรคศิลป์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการประกอบโรคศิลป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลป์
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะ
กรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์” ประกอบด้วยปลัด
กระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน เจ้าหน้าที่แห่งกระทรวง
สาธารณสุขสามคน กระทรวงกลาโหมสามคน มหาวิทยาลัย
แพทยศาสตร์สองคน และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสองคน กับ
ผู้ประกอบโรคศิลป์สาขาทันตกรรม เกศักษกรรม การพยาบาล
การผดุงครรภ์สาขาสองคน และผู้ประกอบโรคศิลป์แผน
โบราณสองคน ซึ่งปลัดกระทรวงเป็นผู้เสนอให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง
ขึ้นเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรอง
ประธาน

บรรดากรรมการดังกล่าวในวรรคหนึ่งนอกจากปลัดกระทรวง
สาธารณสุขผู้เป็นประธานต้องเป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ตาม
พระราชบัญญัตินี้หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตาม
กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม และให้ดำรงตำแหน่งคราวหนึ่ง
เป็นเวลาสองปี และอาจแต่งตั้งซ้ำอีกได้

ถ้าตำแหน่งกรรมการใดว่างลง นอกจากถึงคราวออกตาม
วาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนในตำแหน่งของ
กรรมการนั้น กรรมการที่แต่งตั้งขึ้นแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่ง
ได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะกรรมการต้องออกตามวาระ ให้คณะ
กรรมการที่ออกนั้นดำเนินงานต่อไปจนกว่ารัฐมนตรีจะได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นใหม่แทน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลป์
(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ การขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้แบ่ง
เป็น ๒ ประเภท คือ ผู้ประกอบโรคศิลป์แผนปัจจุบันประเภท
หนึ่ง ยกเว้นสาขาเวชกรรม และผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณ
ประเภทหนึ่ง

ผู้ประกอบโรคศิลป์แผนปัจจุบันในสาขาทันตกรรม และการผดุงครรภ์ให้แบ่งออกเป็นสองชั้น คือชั้นหนึ่งและชั้นสอง และในสาขาเภสัชกรรมให้คงมีเฉพาะชั้นหนึ่ง ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลป์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๕ ความรู้ในวิชาชีพของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ได้นั้น คือ

(๑) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลป์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง
ต้อง

(ก) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรสำหรับสาขานั้น ๆ จากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์รับรอง แต่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์อาจสอบความรู้ก่อนก็ได้

(ข) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรสำหรับสาขานั้น ๆ จากสถานศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ในประเทศที่ตนได้รับปริญญาหรือ

ประกาศนียบัตร และคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรค
ศัลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว แต่ถ้าเป็นคนไทยไม่จำเป็นต้อง
เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศัลปะในประเทศที่ผู้
นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร

(๒) สำหรับผู้ประกอบโรคศัลปะแผนปัจจุบันชั้นสอง
ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาในสาขาทันตกรรม หรือ
สาขาการผดุงครรภ์ จากโรงพยาบาลหรือสถานศึกษาของทาง
ราชการในประเทศไทย และเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ
ควบคุมการประกอบโรคศัลปะ

(๓) สำหรับผู้ประกอบโรคศัลปะแผนปัจจุบันในสาขา
การพยาบาล ต้อง

(ก) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากสถาน
ศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรค
ศัลปะรับรอง แต่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศัลปะ
อาจสอบความรู้ก่อนก็ได้

(ข) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากสถาน
ศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรค
ศัลปะในประเทศที่ตนได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และ
คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศัลปะได้สอบความรู้

เป็นที่พอใจแล้ว แต่ถ้าเป็นคนไทยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาต ให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะในประเทศที่ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือ ประกาศนียบัตร

(๔) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตแล้ว ตามกำหนดเวลาและ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และคณะกรรมการควบคุม การประกอบโรคศิลปะได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๙๕ และให้ ให้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยยา ห้ามมิให้ผู้ ประกอบโรคศิลปะในสาขาหนึ่งสาขาใดประกอบโรคศิลปะใน สาขาอื่นซึ่งตนมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต”

มาตรา ๗ ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขา เวชกรรมชั้นสองหรือสาขาเภสัชกรรมชั้นสองซึ่งได้ขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตอยู่ในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ใน ราชกิจจานุเบกษา ให้คงประกอบโรคศิลปะต่อไปได้ภายใน ข้อจำกัดและเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตไว้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
ได้มีพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมกำหนดให้การควบคุมการประกอบ
วิชาชีพเวชกรรมแยกออกจากการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และให้
มีแพทยสภาทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมแทนคณะ
กรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ จึงสมควรแก้ไขกฎหมายว่า
ด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะเสียใหม่